

A la plaça de l'Ajuntament, entre la seva esposa Roser i la cosina Ma. Rosa.

ció de l'Aplec de la Sardana de l'Escala, és justament perquè, a més d'altres mèrits, ha esdevingut l'ànima del sardanisme escalenc i és mereixedor amb tota justícia de la distinció que se li ofereix. Oferiment que intentarem presentar, no tan bé com desitjaríem, en les ratlles següents.

Carles Pous és veí de l'Escala des que s'hi establí l'any 1964. Havia nascut el 17 de juliol de 1934 al llogarret contigu de Sobrestany, però del terme municipal de Torroella i més a prop, encara, del de Belcaire, de la parròquia del qual depèn i on anà a estudi junt amb la seva germana bessona Paquita. Quan tenien 18 anys, la família es traslladà al mas Palol de Torroella de Fluvià. Fou aleshores que en Carles s'engrescà per la sardana. De la pròpia germana Paquita, aprengué les

primeres nocions sobre la dansa, que practicà a la primeria acudint a les ballades de festa major dels pobles de la rodalia, i en la qual, de llavors ençà, ha perseverat sempre més.

L'adscripció a l'Escala li degué venir; podem dir que amb tota seguretat, d'haver-li tocat de fer-hi el servei militar, cosa que li facilità de participar en les festes de la vila i, no cal dir-ho, en totes les manifestacions sardanistes, a les quals, un cop llicenciat, continuà assistint amb l'assiduitat que devia comportar especialment el fet d'haver-hi conegut Roser Sabadí, amb qui després d'uns anys de festeig es casaria el 1960. La plena vinculació fou quatre anys més tard en fixar-hi la residència definitiva.

A partir d'ací, ja el trobem compromès a fons en el moviment associatiu, cultural i recreatiu escalenc. Entre altres activitats, formant part del Patronat del Carne, que organitza cada any l'Homenatge a la Vellesa, i, des de 1983, actuant com a membre de la comissió encarregada de la festa, també anyal, dedicada a les parelles que celebren les Noces d'Or i d'Argent. Però és en el camp de la sardana on la trajectòria d'en Carles es fa més rellevant.

De bon principi que féu amistat i tingué bona relació amb els sardanistes escalencs, Carles no ha deixat de col·laborar-hi en tot moment fins a esdevenir un dels més fermes puntals del sardanisme local. Membre de la Secció Sardanista del CER,